

Kitabu cha Danieli - Nambari Themanini

Mwisho na Mwanzo wa Maono: Maono ya wazi ya mwisho ya Ellen White mwaka 1884 na umuhimu wake

Jeff Pippenger
2024-02-13

Mwaka 1884, Ellen White alipokea maono yake ya mwisho ya wazi. Alipokea maono hayo huko Portland, Oregon. Alipokea maono yake ya kwanza ya wazi mwaka 1844, huko Portland, Maine. Yesu daima huonyesha mwisho wa jambo kwa kutumia mwanzo wake.

Haikupita muda mrefu baada ya wakati ule kupita, mwaka 1844, nilipopokea maono yangu ya kwanza. Nilikuwa namtembelea Bi. Haines huko Portland, dada mpendwa katika Kristo, ambaye moyo wake ulikuwa umefungamana na wangu; watano wetu, wote wanawake, tulikuwa tumepiga magoti kimyakimya kwenye madhabahu ya familia. Tulipokuwa tunaomba, nguvu ya Mungu ilinishukia kwa jinsi ambayo sikuwahi kuihisi hapo awali.

Nilionekana nikiwa nimezungukwa na nuru, na kupaa juu zaidi na zaidi kutoka duniani. Niligeuka kuwatafuta watu wa Adventi duniani, lakini sikuweza kuwapata, sauti ikaniambia, 'Tazama tena, na utazame juu kidogo.' Hapo nikainua macho yangu, nikaona njia nyoofu na nyembamba, iliyoituliwa juu sana, juu ya dunia. Kwenye njia hii watu wa Adventi walikuwa wakisafiri kuelekea mji uliokuwa kwenye mwisho wa mbali wa njia. Walikuwa na nuru angavu iliyowekwa nyuma yao mwanzoni mwa njia, ambayo malaika aliniambia ilikuwa 'kilio cha usiku wa manane.' [Ona Mathayo 25:6.] Nuru hii ilianguka kote katika njia, na ikawaangazia miguu yao, ili wasijikwae.

Kama wangeendelea kumkazia macho Yesu, aliyekuwa mbele yao tu, akiwaongoza kuelekea mji, walikuwa salama. Lakini si muda mrefu baadhi walichoka, wakasema kuwa mji ulikuwa mbali sana, nao walitarajia kuwa wameshauingia tayari. Ndipo Yesu angewatia moyo kwa kuinua mkono wake wa kuume wenye utukufu, na kutoka katika mkono wake kulitoka nuru iliyopepea juu ya msafara wa Adventi, nao wakapaza sauti, 'Haleluya!' Wengine kwa pupa walikana nuru iliyokuwa nyuma yao, wakasema kwamba si Mungu aliyekuwa amewaongoza hadi umbali huo. Nuru iliyokuwa nyuma yao ikazimika, ikaacha miguu yao katika giza totoro, nao wakajikwaa na kupoteza kuona alama ile na Yesu, wakaanguka nje ya njia hadi katika ulimwengu wa giza na uovu ulioko chini.

Mjukuu wake, Arthur L. White, aliandika wasifu wa juzuu sita wa Ellen White, ambamo ananukuu kauli iliyotolewa na John Loughborough katika Kikao cha Mkutano Mkuu cha mwaka 1893.

Loughborough, alipotoa hotuba katika kikao cha Mkutano Mkuu miaka tisa baadaye, alisema: "Nimemwona Dada White katika maono takriban mara hamsini. Mara ya kwanza ilikuwa takribani miaka arobaini iliyopita. . . . Maono yake ya mwisho ya wazi yalikuwa mwaka 1884, katika uwanja wa kambi huko Portland, Oregon." Wasifu wa Ellen White, juzuu ya 3, 256.

Aliendelea kuwa na ndoto na maono baada ya 1884, lakini maono yaliyotokea hadharani yalimalizika miaka arobaini kamili baada ya kuanza, na maono ya wazi ya mwanzo na ya mwisho yote yalitokea katika miji yenye jina la Portland. Jiji la kwanza lilikuwa katika pwani ya mashariki ya Marekani, na jiji la mwisho lilikuwa katika pwani ya magharibi. Baadhi wanaweza kutaka kudai kwamba ukweli huu haumaanishi zaidi ya sadfa ya kibinadamu, na wengine wanaweza kudai kwamba kusudi la maono ya wazi lilikuwa limetimizwa, hivyo Bwana akayamaliza baada ya miaka arobaini.

Sababu halisi inatokana na kuongezeka kwa kutotii na uasi dhidi ya karama ya unabii ambayo ilikuwa imepewa harakati ya Millerite.

Nilipofika Oakland nililemewa na hisia kuhusu hali ya mambo huko Battle Creek, nami nikiwa dhaifu, bila uwezo wa kuwasaidia. Nilijua kwamba chachu ya kutokuamini ilikuwa ikifanya kazi. Wale waliopuza maagizo ya wazi ya neno la Mungu walikuwa wakipuza shuhuda zilizowahimiza wautilie maanani neno hilo. Nilipokuwa ziarani Healdsburg wakati wa baridi uliopita, niliomba sana, nikiwa nimebebishwa mzigo wa wasiwasi na huzuni. Lakini wakati fulani nilipokuwa katika maombi, Bwana akaondoa giza, na nuru kuu ikajaza chumba. Malaika wa Mungu alikuwa kando yangu, nami nikahisi kana kwamba nilikuwa huko Battle Creek. Nilikuwa katika mabaraza yenu; nilisikia maneno yakitamkwa, nikaona na kusikia mambo ambayo, iwapo Mungu akitaka, laiti yangefutwa milele kutoka katika kumbukumbu yangu. Nafsi yangu ilijeruhiwa sana kiasi kwamba sikujua nifanye nini wala niseme nini. Baadhi ya mambo siwezi kuyataja. Niliagizwa nisimjulisha mtu yeyote kuhusu jambo hili, kwa kuwa bado mengi yalikuwa yakipaswa kujitokeza.

Niliambiwa nikusanye nuru iliyokuwa imenipewa na kuiachia miale yake iangaze kwa watu wa Mungu. Nimekuwa nikifanya hili kupitia makala katika magazeti. Niliamka saa tisa alfajiri karibu kila asubuhi kwa miezi kadhaa na kukusanya vipengele mbalimbali vilivyoandikwa baada ya ushuhuda miwili wa mwisho kunipewa huko Battle Creek. Niliyaandika mambo haya na kuyatuma kwenu kwa haraka; lakini nilikuwa nimepuza kujitunza ipasavyo, na matokeo yake nikalemewa na mzigo; maandishi yangu hayakuwa yote yamekamilika ili yawafikie ninyi katika Mkutano Mkuu.

Tena, nikiwa katika sala, Bwana alijidhihirisha. Nilikuwa tena mjini Battle Creek. Nilikuwa katika nyumba nyingi na nikasikia maneno yenu mkiwa mezani. Sina ruhusa kwa sasa kutoa maelezo mahususi. Natumaini nisiitwe kamwe kuyataja. Pia nilikuwa na ndoto kadhaa za kushangaza sana.

"Ni sauti gani utakayoitambua kuwa sauti ya Mungu? Bwana ana nguvu gani alizohifadhi za kurekebisha makosa yako na kukuonyesha mwendo wako jinsi ulivyo? Ana nguvu gani za kutenda kazi kanisani? Ukiamua kukataa kuamini hadi kila kivuli cha kutokuwa na uhakika na kila uwezekano wa shaka uondolewe, hutaamini kamwe. Shaka inayodai maarifa kamilifu haitasalimu kwa imani kamwe. Imani inategemea ushahidi, si onyesho. Bwana anataka tuitii sauti ya wajibu, wakati kuna sauti nyingine pande zote zetu zikituhimiza tufuate mkondo wa kinyume. Inahitaji umakini wa dhati kutoka kwetu kutofautisha sauti itokayo kwa Mungu. Lazima tupinge na tushinde mielekeo yetu ya asili, na tuitii sauti ya dhamiri bila kujadiliana wala kufanya mwafaka, isije ikawa vichocheo vyake vikakoma na nia na msukumo vikatawala.

Neno la Bwana huja kwetu sote ambao hatujampinga Roho Wake kwa kukusudia tusingie wala kutii. Sauti hii husikika katika maonyo, katika mashauri, katika makaripio. Ni ujumbe wa nuru wa Bwana kwa watu Wake. Tukisubiri miito mikubwa zaidi au nafasi bora zaidi, nuru inaweza kuondolewa, nasi tukabaki gizani." Ushuhuda, juzuu ya 5, 68.

Dada White alibainisha kwamba iwapo uasi unaoendelea dhidi ya huduma yake kama nabii mwanamke ungejidhirisha, basi "nuru huenda ikaondolewa, na" Uadventista wa Laodikia ungeachwa "katika giza." Mnamo 1915, nuru iliondolewa. Mungu alikuwa na bado ana uwezo kamili wa kumwinua nabii au nabii mwanamke wakati wowote atakapochagua kufanya hivyo. Alimwinua Elisha amfuata Eliya, lakini hakukuwa na nabii aliye hai aliyeinuliwa baada ya 1915, kwa kuwa Bwana alikuwa "ameiondoa nuru."

Kuhusu maono na ndoto za Dada White, kulikuwa na vipindi vitatu. Kipindi cha kwanza kilidumu miaka arobaini, ambapo maono yalikuwa yakitokea hadharani, kwa madhumuni yaliyohusiana na kuthibitisha kipawa hicho katika fikira za wale waliokuwepo wakati maono yalipotokea. Kisha kuanzia 1884 hadi kifo chake mwaka 1915, aliendelea kupokea maono na ndoto kwa ajili ya kuwajenga watu wa Mungu, lakini kwa faragha. Kipindi cha tatu kilianza mwaka 1915, na kilitoa ushahidi kwamba Uadventista wa Laodikia ulikuwa katika giza la ukengeufu.

Israeli ya kale inaonyesha Israeli ya sasa, na katika kipindi cha uasi uliokithiri uliowakilishwa na Eli na wanawe wawili, Hofni na Finehasi, hapakuwa na "maono ya wazi." Sababu ilikuwa kutotii kwao kulikokithiri na uasi. Mungu habadiliki.

Onyo lingine lilipaswa kutolewa kwa nyumba ya Eli. Mungu hakuweza kuwasiliana na kuhani mkuu pamoja na wanawe; dhambi zao, kama wingu zito, zilikuwa zimezuilia uwepo wa Roho Wake Mtakatifu. Lakini katikati ya uovu mtoto Samweli alibaki mwaminifu kwa Mbingu, na ujumbe wa hukumu kwa nyumba ya Eli ulikuwa utume wa Samweli kama nabii wa Aliye Juu Sana.

'Neno la Bwana lilikuwa adimu siku zile; hapakuwa na maono ya wazi. Ikawa wakati huo, Eli alipokuwa amelala mahali pake, na macho yake yakanza kufifia hata asiweze kuona; na kabla taa ya Mungu haijazimika katika hekalu la Bwana, palipokuwepo sanduku la Mungu, na Samweli alikuwa amejilaza kulala; ndipo Bwana akamwita Samweli.' Akidhani kwamba sauti ile ilikuwa ya Eli, yule mtoto akaharakia upande wa kitanda cha kuhani, akisema, 'Mimi hapa; maana uliniita.' Jibu likawa, 'Sikukuita, mwanangu; rudi ulale tena.' Samweli aliitwa mara tatu, naye mara tatu akajibu vivyo hivyo. Ndipo Eli akatambua kwamba ule mwito wa fumbo ulikuwa sauti ya Mungu. Bwana alikuwa amempita mtumishi wake mteule, mzee mwenye nywele za mvi, ili azungumze na mtoto. Hili lenyewe lilikuwa karipio chungu, lakini lililostahili, kwa Eli na nyumba yake. Mababu na Manabii, 581.

Katika uasi wa imani wa nyumba ya Eli hapakuwa na maono ya wazi, kwa kuwa Neno la Bwana lilikuwa "la thamani" siku zile. Neno la Kiebrania linalotafsiriwa "la thamani" humaanisha "adimu". Kuanzia 1844 hadi 1884 kulikuwa na "maono ya wazi," yaliyotolewa kwa Uadventista wa Laodikia. Hili lilitibitishwa kwanza katika historia ya harakati ya Millerite ya Filadelfia, na mnamo 1856 ilianza kubainika kwamba harakati ya Filadelfia ilikuwa imebadilika na kuwa

harakati ya Laodikia, lakini maono ya wazi yaliendelea, kwa kuwa Mungu ni mvumilivu na mwenye rehema.

Kisha mwaka 1863, uasi dhidi ya kweli za msingi ulianza, lakini "maono ya wazi" yaliendelea hadi 1884. Kisha mabadiliko yakatokea. Katika Ezekieli sura ya nane, machukizo manne yanaonyeshwa yakiongezeka hatua kwa hatua. Mwaka 1884 unawakilisha karibu hitimisho la kizazi cha kwanza na mwanzo wa kizazi cha pili. Historia ya Advent inarekodi kwamba mwaka 1881, na tena mwaka 1882, kulitokea maongezeko mawili muhimu ya uasi.

Mnamo 1881, Rais wa Mkutano Mkuu (George Butler) aliandika na kuchapisha mfululizo wa makala katika Review and Herald, ambamo alidai kwamba baadhi ya sehemu za Biblia zilikuwa zimevuvia zaidi kuliko sehemu nyingine, na kufikia mwisho wa makala zake alitaja hata baadhi ya sehemu za Biblia ambazo hazikuwa zimevuvia. Baada ya hayo mnamo 1882, Uriah Smith, kiongozi wa kazi ya uchapishaji, na wakati huo pia kiongozi wa kazi ya elimu, alianza kufundisha kwamba Dada White alipoonyeshwa utabiri wa wakati ujao au historia takatifu ya kale, maneno yake yalikuwa yamevuvia, lakini akadai kwamba alipobainisha mapungufu ya kibinafsi ya washiriki wa kanisa, basi yalikuwa tu maoni yake ya kibinadamu.

Mwaka 1881, shambulio la wazi dhidi ya mamlaka ya Biblia ya King James liliendeshwa na Shetani kupitia kwa rais wa kanisa, na kisha mwaka uliofuata kiongozi wa kazi za elimu na uchapishaji aliendesha shambulio kama hilo dhidi ya mamlaka ya Roho ya Unabii. Kuanzia 1884, ushuhuda ni kwamba siku zile hakukuwa na maono yaliyo wazi. Kuanzia 1863 hadi 1881, uasi ulikuwa umekithiri hadi kujumuisha Biblia na Roho ya Unabii, na haukuwakilisha tena tu kukataa misingi.

Machukizo manne yanayowakilishwa katika Ezekieli sura ya nane hutekelezwa na wazee wa kale, wanaowakilisha uongozi wa Yerusalemu, ulioanza mnamo 1863 kama taasisi ya kisheria ya kanisa iitwayo Uadventista wa Laodikia. Wakati huo makala ilichapishwa katika Review and Herald, ambayo baadhi ya wanahistoria huihusisha na uandishi wa James White, ingawa nyaraka za makala hiyo zinaonyesha zaidi kwamba mwandishi halisi alikuwa Uriah Smith. Hata hivyo, laana dhidi ya kujenga upya Yeriko ilitimizwa waziwazi na James White, na Uriah Smith ndiye aliyebuni chati ya bandia ya 1863. Kufikia 1881, rais wa Mkutano Mkuu alikuwa akichapisha makala katika Review and Herald zilizopinga mamlaka kamili ya Biblia, na katika mwaka uliofuata Uriah Smith alianza shambulio dhidi ya mamlaka ya Roho ya Unabii.

Wazee wa kale waliotarajiwa kuwa walinzi walikuwa wakiongoza shambulio la wazi lililoanza kwa shambulio dhidi ya kweli za msingi zilizoakisiwa katika ndoto ya Miller na zilizoonyeshwa juu ya mbao mbili za Habakuki. Tangu hapo walianza kushambulia mashahidi wawili wa Biblia, na Roho ya Unabii. Katika kipindi hicho hicho (mwanzo wa miaka ya 1880), kiongozi wa kazi ya afya, John H. Kellogg, alianza kuingiza uroho wa upanteizimu kwa uongozi wa kanisa. Mwaka 1881, James White aliwekwa kupumzika, na Dada White alikuwa katikati ya uasi uliokuwa ukiongezeka wa uongozi wa mfumo wa elimu, wa afya na wa kisiasa wa kanisa.

Ujumbe uliowasili mwaka 1856—ambao ulikuwa nuru iliyoongezeka ya “mara saba”—pamoja na ujumbe kwa Laodikia, vilikuwa vimekataliwa, na Bwana alikusudia kurudia huo huo ujumbe

katika Mkutano Mkuu huko Minneapolis mwaka 1888, kupitia ujumbe uliowasilishwa na Wazee Jones na Waggoner. Ujumbe wao haukuwa mpya, na wakati wale walioupinga ujumbe wao walipohutubiwa na Dada White, alitambua kwamba waasi waliamini kwamba upinzani wao dhidi ya ujumbe wa Jones na Waggoner uliwakilisha wajibu wao wa kutetea alama za kale, ambazo pia ni misingi ya kale. Uasi wao ulionyesha kwamba kufikia mwaka 1888, hawakuelewa tena misingi ilikuwa nini, yaani kwamba kweli za misingi zinawakilisha haki ya Kristo. Katika muktadha wa alama hizo na kanuni za William Miller alisema:

Tunapaswa kujua sisi wenyewe nini kinaunda Ukristo, ukweli ni nini, ni ipi imani tuliyoipokea, ni zipi kanuni za Biblia—kanuni tulizopewa kutoka kwa mamlaka ya juu zaidi. Kuna wengi wanaoamini bila sababu ya kuwekea msingi imani yao, bila ushahidi wa kutosha kuhusu ukweli wa jambo hilo. Ikiwa wazo linalowasilishwa linaloafikiana na maoni yao ya awali, wako tayari kulipokea. Hawahoji kutoka kwa sababu hadi matokeo, imani yao haina msingi wa kweli, na wakati wa jaribu watagundua kwamba wamejenga juu ya mchanga.

Yeye anayepumzika ameridhika na ujuzi wake wa sasa usio mkamilifu wa Maandiko, akidhani kuwa huu unatosha kwa wokovu wake, anapumzika katika udanganyifu wa kufisha. Kuna wengi ambao hawajaandaliwa kikamilifu kwa hoja za Kimandiko, ili waweze kutambua kosa na kuhukumu mapokeo yote na ushirikina uliojipenyezwa kama kweli. Shetani ameanzisha mawazo yake mwenyewe katika ibada ya Mungu, ili apotoshe urahisi wa injili ya Kristo. Wengi wanaodai kuamini kweli ya sasa, hawajui nini kinachounda ile imani iliyokabidhiwa mara moja kwa watakatifu—Kristo ndani yenu, tumaini la utukufu. Wanafikiri wanatetea mipaka ya kale, lakini wao ni vuguvugu na wasiojali. Hawajui nini maana ya kuisuka katika uzoefu wao na kumiliki fadhila ya kweli ya upendo na imani. Hawa si wasomi makini wa Biblia, bali ni wavivu na wasio makini. Panapozuka tofauti za maoni juu ya vifungu vya Maandiko, hawa ambao hawajasoma kwa kusudi, wala hawajaamua wanachoamini, huanguka mbali na kweli. Inatupasa kutilia mkazo kwa wote haja ya kuchunguza kwa bidii kweli ya kimungu, ili wajue kwamba kwa hakika wanajua nini kilicho kweli. Wengine hudai maarifa mengi, na huridhika na hali yao, ilhali hawana bidii zaidi kwa kazi, wala upendo wa moto kwa Mungu na kwa roho ambazo Kristo alikufa kwa ajili yao, kana kwamba hawajawahi kumjua Mungu. Hawaisomi Biblia [ili] kujipatia uboho na unono kwa nafsi zao wenyewe. Hawahisi kwamba ni sauti ya Mungu inayonena nao. Lakini, ikiwa tungependa kuelewa njia ya wokovu, ikiwa tungetaka kuona miale ya Jua la haki, ni lazima tusome Maandiko kwa kusudi, kwa kuwa ahadi na unabii wa Biblia humimina miale iliyo wazi ya utukufu juu ya mpango wa kimungu wa ukombozi, na kweli hizi kuu hazieleweka kwa uwazi. Nyenzo za 1888, 403.

Kauli hii imetolewa kutoka katika ushuhuda wake katika kipindi cha 1888, na anabainisha kwamba waasi wanajenga msingi juu ya mchanga, ingawa hawalijui. Anasema, "Wengi wanaodai kuamini kweli ya sasa, hawajui nini kinachounda imani iliyowahi kukabidhiwa kwa watakatifu—Kristo ndani yenu tumaini la utukufu. Wanafikiri wanatetea alama za zamani, lakini ni vuguvugu na wasiojali." Anawatambua kuwa bado wako katika hali ya Laodikia, kwa maana ni "vuguvugu." Na anabainisha "imani iliyowahi kukabidhiwa kwa watakatifu—Kristo ndani yenu tumaini la utukufu." Kristo ni Mwamba wa Enzi, na kama Mwamba wa Enzi, Yeye anawakilisha vito vya ndoto ya Miller.

Onyo limekuja: Hakuna chochote kitakachoruhusiwa kuingia ambacho kitavuruga msingi wa imani ambao juu yake tumekuwa tukijenga tangu ujumbe ulipokuja mwaka 1842, 1843, na 1844. Nilikuwa katika ujumbe huu, na tangu hapo nimeendelea kusimama mbele ya ulimwengu, mwaminifu kwa nuru ambayo Mungu ametupa. Hatuna kusudio la kuondoa miguu yetu kutoka kwenye jukwaa ambalo miguu yetu iliwekwa siku baada ya siku tulipomtafuta Bwana kwa maombi ya bidii, tukitafuta nuru. Je, unadhani kwamba ningeweza kuiacha nuru ambayo Mungu amenipa? Inapaswa kuwa kama Mwamba wa Milele. Nuru hiyo imekuwa ikiniongoza tangu ilipotolewa. Review and Herald, Aprili 14, 1903.

Anaainisha ukweli muhimu kuhusu waasi, ambao walikuwa wanaume wa kale wa Ezeieli, anaposema, "Hawafikiri kutoka sababu hadi athari." Waovu hawawezi au hawataki kufikiri kutoka sababu hadi athari. Matokeo ya kikao cha Mkutano Mkuu cha mwaka 1888 yalikuwa ya uasi kiasi kwamba Dada White aliamua kuondoka, lakini malaika mwongozaji wake alimwamuru kwamba abaki na kurekodi historia iliyo sambamba ya uasi wa Kora, Dathani na Abiramu. Uasi wa wanaume wa kale ulikuwa athari, na sababu ilikuwa kukataliwa kwa ujumbe wa Laodikia uliokuja pamoja na mwanga ulioongezeka wa "mara saba" mwaka 1856, kisha ukaongezeka na kuwa uasi dhidi ya misingi mwaka 1863, uliosababisha shambulio kwanza dhidi ya Biblia kisha dhidi ya Roho ya Unabii, pamoja na kuanzishwa kwa spiritizimu ya Kellogg.

Bila shaka wanahistoria wa nyakati za kale kote katika historia wamefunika ukweli unaohusishwa na uasi huo kwa takataka, mila, desturi na sahani za hadithi za uongo, kwani wale wanaoshiriki katika aina hiyo ya uasi daima hujaribu kuficha ushahidi.

Ole wao wanaojitahidi sana kuficha mashauri yao kutoka kwa Bwana, na matendo yao hufanyika gizani; nao husema, Ni nani atuonaye? Nani atujuae? Isaya 25:19.

Wanaume ambao Isaya anawahutubia katika aya hiyo ni wale anaawatambua kama "wanaume wenye dharau wanaotawala watu hawa huko Yerusalemu," na ni wale wale wazee wa zamani waliopaswa kuwa walinzi wa watu katika Ezeieli sura ya nane. Katika ushuhuda wa Ezeieli, katika chukizo la pili, linaloashiria kizazi cha pili cha Uadventista, wao hujibu maswali ambayo wanaume wenye dharau wa Isaya huuliza, "kwa maana wanasema, Bwana hatuoni; Bwana ameiacha nchi" (Ezeieli 8:12).

"Ole" umetamkwa kwa wale wapotoshaji wa historia wanaojaribu kuficha ukweli kuhusu uasi uliopelekea na kutokea mwaka 1888.

Tutaendelea na utafiti huu katika makala ijayo.

Lazima niongee nawe kuhusu mikutano huko Minneapolis. Wakati fulani niliamua kuondoka mkutanoni kwa sababu nikaona na kuhisi roho kali ya upinzani iliyokuwa ikitawala. Sikuweza hata kwa muda mfupi kukubali roho iliyokuwa ikifanya kazi kwa nguvu za kutawala juu ya Ndugu Morrison na Ndugu Nicola. Siwezi hata kwa muda mfupi kutilia shaka roho ya namna gani ulikuwa nayo. Hakika haikuwa Roho ya Mungu, na ili usiendeleo katika udanganyifu huu sasa nakuandikia.

Usiku uliofuata baada ya mimi kuamua kutobaki tena Minneapolis, katika ndoto au maono ya usiku - siwezi kusema kwa hakika ni yapi - mtu mrefu mwenye haiba ya mamlaka aliniletea ujumbe na akaniifunulia kwamba ilikuwa mapenzi ya Mungu nisimame katika kituo changu cha wajibu, na kwamba Mungu Mwenyewe angekuwa msaidizi wangu na kunitegemeza niseme maneno atakayonipa. Akasema, 'Kwa kazi hii Bwana amekuina. Mikono yake ya milele iko chini yako. Kupitia mkutano huu maamuzi yatafanywa kwa uzima au kwa mauti; si kwamba yeyote anapaswa kuangamia, bali kiburi cha kiroho na kujiamini binafsi kutafunga mlango kiasi kwamba Yesu na nguvu za Roho Wake Mtakatifu wasiruhusiwe kuingia. Watapewa nafasi nyingine ya kuondolewa katika udanganyifu, na kutubu, kuungama dhambi zao, na kumjia Kristo na kuongoka ili awaponye.'

Akasema, 'Nifuate.' Nikamfuata mwongozi wangu naye akaniongoza hadi kwenye nyumba mbalimbali ambamo ndugu walipoweka makazi yao, naye akasema, 'Sikiliza maneno yanayosemwa hapa, kwa kuwa yameandikwa katika kitabu cha kumbukumbu, na maneno haya yatakuwa na nguvu ya kuhukumu juu ya wote wanaoshiriki katika kazi hii ambayo si kwa roho ya hekima itokayo juu, bali kwa roho isiyoshuka kutoka juu, bali itokayo chini.'

Nilisikiliza maneno yaliyotamkwa ambayo yalipaswa kuwafanya wote walioyatamka waone aibu. Maneno ya kejeli yalipitishwa kutoka kwa mmoja hadi kwa mwingine, yakiwadhihaki ndugu zao A. T. Jones, E. J. Waggoner, na Willie C. White, na mimi pia. Msimamo wangu na kazi yangu vilizungumziwa kwa uhuru na wale ambao walipaswa kuwa wanajishughulisha na kazi ya kunyenyekeza roho zao mbele za Mungu na kurekebisha mioyo yao wenyewe. Ilionekana kana kwamba kulikuwa na mvuto katika kukaa na kutafakari sana juu ya makosa ya kufikirika na maelezo ya kubuni kuhusu ndugu zao na kazi yao, ambayo hayakuwa na msingi katika ukweli, na katika kuwa na shaka na kusema na kuandika maneno machungu kama matokeo ya mashaka, kuhoji, na kutokuamini.

Mwongozi wangu akasema, 'Hii imeandikwa katika vitabu kuwa ni kinyume na Yesu Kristo. Roho hii haiwezi kuafikiana na Roho wa Kristo, wa ukweli. Wamelewa na roho ya upinzani na hawajui zaidi ya mlevi ni roho gani inayodhibiti maneno yao au matendo yao. Dhambi hii, kwa namna ya pekee, ni chukizo kwa Mungu. Roho hii haina ufanano wowote na Roho wa ukweli na haki, sawa tu na roho iliyowachochea Wayahudi kuunda muungano wa kutia shaka, kukosoa na kuwa wapelelezi dhidi ya Kristo, Mkombozi wa ulimwengu.'

Nilielezwa na mwelekezi wangu kwamba kulikuwa na shahidi wa mazungumzo yasiyo na Kristo, mazungumzo ya kihuni yaliyodhihirisha roho iliyochochea maneno hayo. Walipoingia vyumbani mwao, malaika waovu wakaingia pamoja nao, kwa sababu walifunga mlango kwa Roho wa Kristo, wala hawakutaka kuisikiliza sauti Yake. Hakukuwa na kunyenyekea kwa nafsi mbele za Mungu. Sauti ya maombi ilisikiwa mara chache, bali ukosoaji na kauli zilizopindukia, na mawazo ya kubahatisha na kukisia, na wivu na husuda, na mawazo mabaya ya kudhania uovu, na mashtaka ya uongo vilikuwa vimeenea. Kama macho yao yangukuwa yamefunguliwa, wangeona kile ambacho kingewaogofya: kushangilia kwa malaika waovu. Na pia wangeona Mwangalizi aliyekuwa amesikia kila neno na kuyaandika katika vitabu vya mbinguni.

"Kisha nikaambiwa kwamba kwa wakati huu ingekuwa haina faida kufanya uamuzi wowote kuhusu misimamo juu ya hoja za mafundisho, kuhusu nini ni ukweli, wala kutarajia roho ya uchunguzi wa haki, kwa maana kulikuwa na muungano ulioundwa usioruhusu mabadiliko yoyote ya mawazo katika hoja au msimamo wowote waliokuwa wameupokea, kama ilivyokuwa kwa Wayahudi. Mengi niliambiwa na Mwongozi wangu ambayo sina ruhusa ya kuyaandika. Nilijikuta nimeketi kitandani nikiwa na roho ya huzuni na dhiki, pia nikiwa na roho ya azimio thabiti ya kusimama katika nafasi yangu ya wajibu hadi mwisho wa mkutano, kisha nisubiri maelekezo ya Roho ya Mungu yanayoniambia jinsi ya kusonga na njia gani ya kufuata." Nyenzo za 1888, 277, 278.